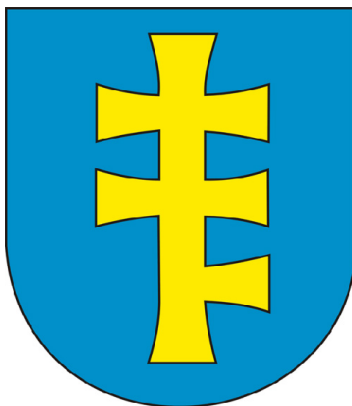

**MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA
PRZESTRZENNEGO MIEJSCOWOŚCI TRĄBKİ, GMINA
PILAWA DLA DZIAŁEK OZNACZONYCH W EWIDENCJI
GRUNTÓW I BUDYNKÓW NR 418/11, 418/16, 418/19, 418/21,
418/26, 232**

- TEKST PLANU -

WYKONAWCA:
„URBI - PLAN” PRACOWNIA URBANISTYCZNA
mgr inż. arch.
MAŁGORZATA SIENKIEWICZ-JANUSZKIEWICZ
upr. urb. Nr 880/89

**UCHWAŁA NR XIX.116.2016
RADY MIEJSKIEJ W PILAWIE
z dnia 12 lipca 2016 r.**

**w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego
miejscowości Trąbki, gmina Pilawa dla działek oznaczonych w ewidencji gruntów i
budynków nr 418/11, 418/16, 418/19, 418/21, 418/26, 232**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016r., poz. 446), art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2016r., poz. 778) w związku z uchwałą Nr VIII.38.2015 Rady Miejskiej w Pilawie z dnia 25 maja 2015r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miejscowości Trąbki, gmina Pilawa dla działek oznaczonych w ewidencji gruntów i budynków nr 418/11, 418/16, 418/19, 418/21, 418/26, 232,

Rada Miejska w Pilawie stwierdzając, że niniejszy plan nie narusza ustaleń Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Pilawa uchwalonego uchwałą Nr XLII.250.2014 Rady Miejskiej w Pilawie z dnia 27 stycznia 2014r. w sprawie uchwalenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Pilawa, uchwala, co następuje:

Rozdział 1

USTALENIA OGÓLNE

§ 1

1. Uchwala się miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego miejscowości Trąbki zwany dalej planem dla działek oznaczonych w ewidencji gruntów i budynków nr 418/11, 418/16, 418/19, 418/21, 418/26, 232.
2. Granice obszaru planu określają granice działek o numerze ewidencyjnym 418/11, 418/16, 418/19, 418/21, 418/26, zgodnie z rysunkiem planu w skali 1:1000, stanowiącym załącznik Nr 1 do niniejszej uchwały oraz granice działki o numerze ewidencyjnym 232, zgodnie z rysunkiem planu w skali 1:1000, stanowiącym załącznik Nr 2 do niniejszej uchwały.
3. Pozostałymi załącznikami do uchwały są:
 - 1) rozstrzygnięcie o sposobie rozpatrzenia uwag do projektu planu stanowiące załącznik Nr 3;
 - 2) rozstrzygnięcie o sposobie realizacji zapisanych w planie inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy oraz zasadach ich finansowania zgodnie z przepisami o finansach publicznych stanowiące załącznik Nr 4.

§ 2

Ileć w dalszych przepisach uchwały jest mowa o:

- 1) **nieprzekraczalnej linii zabudowy** – należy przez to rozumieć wyznaczoną na rysunku planu linię określającą najmniejszą dopuszczalną odległość zewnętrznej ściany budynku od linii rozgraniczającej terenu;
- 2) **obszarze objętym planem** – należy przez to rozumieć obszar w granicach przedstawionych na rysunku planu;
- 3) **przeznaczeniu terenu** – należy przez to rozumieć ustalony planem rodzaj użytkowania, zagospodarowania lub zabudowy terenu;
- 4) **rysunku planu** – należy przez to rozumieć rysunki planu sporządzone na aktualnej

mapie sytuacyjno-wysokościowej w skali 1:1000, stanowiące załączniki Nr 1 oraz Nr 2 do uchwały;

- 5) **teren** – należy przez to rozumieć teren o określonym przeznaczeniu, wyznaczony na rysunku planu liniami rozgraniczającymi oraz oznaczony symbolem literowym i numerem wyróżniającym go spośród innych terenów;
- 6) **zieleni urządzonej** – należy przez to rozumieć część działki budowlanej pokrytą roślinnością pełniącą funkcję osłonową lub estetyczną.

§ 3

1. Następujące oznaczenia graficzne na rysunku planu są obowiązującymi jego ustaleniami:
 - 1) granice obszaru objętego planem;
 - 2) linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub o różnych zasadach zagospodarowania;
 - 3) linie zabudowy nieprzekraczalne;
 - 4) wymiarowanie;
 - 5) przeznaczenia terenów oznaczone symbolem literowym.
2. Oznaczenia na rysunku planu nie wymienione w ust. 1 mają charakter informacyjny.

Rozdział 2

ZASADY OCHRONY I KSZTAŁTOWANIA ŁADU PRZESTRZENNEGO

§ 4

1. Na terenie oznaczonym symbolem P dopuszcza się sytuowanie zabudowy w odległości 1,5m od granicy z sąsiednią działką budowlaną lub bezpośrednio przy granicy.
2. Plan ustala nieprzekraczalne linie zabudowy wyznaczone na rysunkach planu.

Rozdział 3

ZASADY KSZTAŁTOWANIA KRAJOBRAZU, OCHRONY ŚRODOWISKA, PRZYRODY I KRAJOBRAZU

§ 5

1. W granicach planu nie występują obszary i obiekty chronione na podstawie przepisów dotyczących ochrony przyrody.
2. W zakresie kształtowania krajobrazu, granicach planu nie występują obszary o krajobrazie mającym znaczenie historyczne, kulturowe lub architektoniczne.
3. W zakresie ochrony środowiska dla terenów P i PU ustala się zachowanie minimalnej powierzchni biologicznie czynnej zgodnie z ustaleniami zawartymi w Rozdziale 8 §11 oraz w Rozdziale 11.
4. Dopuszcza się magazynowanie odpadów w wyznaczonych miejscach, w sposób który zabezpieczy przed pyleniem, rozwiewaniem odpadów oraz zanieczyszczeniem środowiska gruntowo- wodnego, a następnie poddawać procesom odzysku na terenie przedsięwzięcia zgodnie z obowiązującymi przepisami prawnymi lub przekazywać uprawnionym podmiotom do odzysku lub unieszkodliwiania.
5. Ustala się objęcie zorganizowanym systemem zaopatrzenia w wodę, odprowadzania i unieszkodliwiania ścieków wytwarzanych przez użytkowników wszystkich obiektów w obszarze planu oraz odprowadzanie wód opadowych i roztopowych do środowiska w sposób określony w przepisach odrębnych.
6. Ustala się, że emisja substancji i energii, a w szczególności dotycząca wytwarzania hałasu, wibracji, promieniowania, zanieczyszczania powietrza, gleby, wód powierzchniowych

i podziemnych nie może powodować przekroczeń standardów jakości środowiska poza teren, do którego inwestor posiada tytuł prawny.

7. W zakresie ochrony powietrza przed zanieczyszczeniami obowiązują powszechne przepisy prawa oraz przepisy miejscowe warunkujące utrzymanie właściwych poziomów substancji w powietrzu zgodnie z przepisami odrębnymi.
8. W zakresie ochrony powierzchni ziemi zakazuje się prowadzenia robót ziemnych, które mogłyby powodować trwałe lub okresowe zalewanie wodami opadowymi działek sąsiednich lub wywoływać osuwanie się gruntu.
9. W zakresie ochrony wód zakazuje się odprowadzania zanieczyszczonych wód i ścieków do wód powierzchniowych i gruntu z wyłączeniem zrzutów, na które uzyskano pozwolenie wodno-prawne.

Rozdział 4

ZASADY OCHRONY DZIEDZICTWA KULTUROWEGO I ZABYTKÓW, W TYM KRAJOBRAZÓW KULTUROWYCH, ORAZ DÓBR KULTURY WSPÓŁCZESNEJ

§ 7

W granicach planu nie występują obiekty dziedzictwa kulturowego i zabytki oraz dobra kultury współczesnej.

Rozdział 5

WYMAGANIA WYNIKAJĄCE Z POTRZEB KSZTAŁTOWANIA PRZESTRZENI PUBLICZNYCH

§ 8

Na obszarze objętym planem nie występują tereny przestrzeni publicznych.

Rozdział 6

GRANICE I SPOSOBY ZAGOSPODAROWANIA TERENÓW LUB OBIEKTÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE, NA PODSTAWIE ODREBNYCH PRZEPISÓW, TERENÓW GÓRNICZYCH, A TAKŻE OBSZARÓW SZCZEGÓLNEGO ZAGROŻENIA POWODZIĄ, OBSZARÓW OSUWANIA SIĘ MAS ZIEMNYCH, KRAJOBRAZÓW PRIORYTETOWYCH OKREŚLONYCH W AUDYCIE KRAJOBRAZOWYM PRAZ W PLANACH ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO WOJEWÓDZTWA

§ 9

Na obszarze objętym planem nie występują tereny i obiekty podlegające ochronie na podstawie przepisów odrębnych.

Rozdział 7

ZASADY I WARUNKI SCALANIA I PODZIAŁU NIERUCHOMOŚCI

§ 10

1. W obszarze objętym planem nie ustala się granic terenów wymagających scalenia i podziału nieruchomości w rozumieniu przepisów o gospodarce nieruchomościami.
2. Ustala się następujące parametry nowych działek uzyskiwanych w wyniku scaleń i podziałów nieruchomości:
 - 1) minimalna szerokość frontu działki budowlanej:
 - a) dla terenu P – minimum 80 m,
 - b) dla terenu PU – minimum 100 m,
 - 2) minimalna powierzchnia działek pod zabudowę:
 - a) dla terenu P – minimum 4 000m²,
 - b) dla terenu PU – minimum 5 000m².
3. Plan ustala kąt położenia granicy działki budowlanej w stosunku do położenia pasa drogowego 90°, z dopuszczeniem odchylenia do 10%.
4. Do lokalizacji urządzeń infrastruktury technicznej dopuszcza się wydzielenie działek budowlanych o parametrach innych niż ustalone w ust. 2.

Rozdział 8

SZCZEGÓLNE WARUNKI ZAGOSPODAROWANIA TERENÓW ORAZ OGRA NICZENIA W ICH UŻYTKOWANIU, W TYM ZAKAZ ZABUDOWY

§ 11

Plan nie określa szczególnych warunków zagospodarowania terenów oraz ograniczeń w ich użytkowaniu w obrębie terenów P i PU.

Rozdział 9

ZASADY MODERNIZACJI, ROZBUDOWY I BUDOWY SYSTEMÓW KOMUNIKACJI

§ 12

1. Plan ustala obsługę komunikacyjną terenu objętego planem poprzez drogę publiczną - drogę wojewódzką nr 805 Warszawa – Osieck – Pilawa – Parysów – Wilchta, klasy G, realizującą powiązania międzygminne.
2. Obsługa komunikacyjna terenu oznaczonego symbolem P poprzez istniejący zjazd.
3. Obsługa komunikacyjna terenu oznaczonego symbolem PU poprzez maksymalnie dwa zjazdy z zachowaniem odległości nie mniejszej niż 400m.

Rozdział 10

ZASADY MODERNIZACJI, ROZBUDOWY I BUDOWY SYSTEMÓW INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ

§ 13

W zakresie zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej ustala się:

- 1) możliwość budowy nowych oraz zachowanie, przebudowę i rozbudowę istniejących urządzeń infrastruktury technicznej;
- 2) dopuszcza się przebudowę, rozbudowę i przeniesienie istniejących sieci i obiektów infrastruktury technicznej kolidujących z projektowaną zabudową, obiektami oraz zagospodarowaniem terenu.

§ 14

W zakresie zaopatrzenia w wodę ustala się:

- 1) zaopatrzenie w wodę z gminnej sieci wodociągowej z zachowaniem i rozbudową istniejącego systemu poprzez przyłącza wodociągowe, umożliwiające pobór wody zgodny z funkcją obiektów i sposobem zagospodarowania terenu;
- 2) dla inwestycji wodochłonnych dopuszcza się budowę własnego ujęcia wody i realizację indywidualnej sieci wodociągowej, zgodnie z zasadami określonymi w przepisach odrębnych.

§ 15

W zakresie odprowadzania ścieków ustala się:

- 1) docelowe objęcie systemem gminnej sieci kanalizacji sanitarnej;
- 2) odprowadzanie ścieków o charakterze bytowo- gospodarczym i z procesów uzdatniania wody kolektorem sanitarnym do gminnej oczyszczalni ścieków;
- 3) odprowadzenie ścieków przemysłowych i technologicznych do gminnej sieci kanalizacyjnej po uprzednim oczyszczeniu na terenie inwestycji;
- 4) dopuszcza się budowę indywidualnych urządzeń do podczyszczania ścieków technologicznych.

§ 16

W zakresie odprowadzania wód opadowych i roztopowych ustala się:

- 1) odprowadzanie wód opadowych i roztopowych do istniejącej i projektowanej lokalnej sieci kanalizacji deszczowej;
- 2) nakazuje się podczyszczanie wód opadowych i roztopowych z terenów utwardzonych przed odprowadzeniem do kanalizacji deszczowej w obrębie terenu inwestycji;
- 3) dopuszcza się odprowadzenie wód opadowych i roztopowych do gruntu w ramach powierzchni biologicznie czynnej;
- 4) dopuszcza się zrzut podczyszczonych wód opadowych i roztopowych do Kanału Parysowskiego za pośrednictwem odkrytych rowów, położonych poza obszarem planu miejscowego zgodnie z zasadami określonymi w przepisach odrębnych;
- 5) w celu ochrony przed zalewaniem ustala się obowiązek retencjonowania wód opadowych i roztopowych przed ich odprowadzeniem do odbiornika. Szczegółowe rozwiązania i parametry urządzeń retencyjnych powinny być ustalone w dostosowaniu do wielkości i zagospodarowania powierzchni odwadnianej, lokalnych warunków hydrogeologicznych oraz możliwości odprowadzenia wód do odbiornika.

§ 17

W zakresie zbiórki, magazynowania i usuwania odpadów stałych ustala się:

- 1) nakaz gromadzenia, segregacji i usuwania odpadów zgodnie z zasadami określonymi w przepisach odrębnych oraz w gminnych przepisach porządkowych;
- 2) nakaz zapewnienia warunków do prawidłowego segregowania i gromadzenia odpadów przed transportem ich do miejsc odzysku lub unieszkodliwiania;
- 3) odpady powstałe w wyniku działalności gospodarczej należy poddać odzyskowi lub unieszkodliwieniu zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 4) odpady niebezpieczne magazynować w zamkniętych, szczelnych i oznakowanych pojemnikach lub kontenerach w wyznaczonym miejscu, zabezpieczonym przed wpływem warunków atmosferycznych; odpady przekazywać uprawnionym odbiorcom zgodnie z zasadami określonymi w przepisach odrębnych.

§ 18

1. W zakresie zaopatrzenia w energię ciepłą budynków, na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem **P** ustala się wykorzystanie istniejącej kotłowni zakładowej.
2. Na terenach oznaczonym na rysunku planu symbolem **P** i **PU** dopuszcza się budowę kotłowni zakładowej z preferowanym wykorzystaniem energii elektrycznej, gazu ziemnego, gazu płynnego, oleju niskosiarkowego lub odnawialnych źródeł energii zgodnie z przepisami odrębnymi.
3. Na terenach oznaczonych na rysunku planu symbolami **P** i **PU** dopuszcza się wykorzystywanie indywidualnych źródeł dostarczania ciepła do budynków, w stopniu wystarczającym dla prawidłowego użytkowania zgodnego z funkcją, z preferowanym wykorzystaniem energii elektrycznej, gazu ziemnego, gazu płynnego, oleju niskosiarkowego lub odnawialnych źródeł energii.

§ 19

1. Dla terenów objętych planem ustala się zaopatrzenie w gaz o parametrach technicznych określonych w przepisach odrębnych.
2. Ustala się zaopatrzenie w gaz z lokalnej sieci gazowej.
3. Przy projektowaniu, budowie i rozbudowie sieci gazowej należy uwzględnić warunki geologiczne, hydrogeologiczne, wymagania ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska.
4. Sieć gazowa powinna być projektowana i budowana zgodnie z przepisami prawa w sposób zapewniający jej bezpieczną eksploatację oraz dostawę paliwa gazowego w ilościach wynikających z bieżącego i planowanego zapotrzebowania.
5. W zakresie zaopatrzenia w gaz dopuszcza się stosowania indywidualnych zbiorników gazowych zgodnie z przepisami odrębnymi.

§ 20

1. Dla terenu objętego planem ustala się zaopatrzenie w energię elektryczną o parametrach technicznych określonych w przepisach odrębnych dla wszystkich obiektów wymagających zaopatrzenia w tę energię.
2. Zasada określona w ust. 1 realizowana będzie poprzez:
 - 1) adaptację, rozbudowę, modernizację lub przebudowę istniejącego systemu elektroenergetycznych sieci dystrybucyjnych (średniego i niskiego napięcia) oraz stacji transformatorowych;
 - 2) budowę nowych urządzeń elektroenergetycznych (w systemie napowietrznym, kablowym lub napowietrzno-kablowym) związanych z zasilaniem terenów objętych niniejszym planem;

- 3) adaptację istniejących i budowę nowych sieci oświetlenia ulic lub innych terenów, które wymagają oświetlenia ze względu na bezpieczeństwo ludzi lub mienia;
- 4) przebudowę istniejących urządzeń elektroenergetycznych kolidujących z planowanymi obiektami budowlanymi lub elementami infrastruktury technicznej zgodnie z przepisami odrębnymi.

§ 21

1. Ustala się wyposażenie terenów wyznaczonych niniejszym planem w niezbędne sieci i urządzenia telekomunikacyjne i teleinformatyczne, dotyczy to również nadajników radiowych i wież telefonii komórkowej wraz z infrastrukturą towarzyszącą.
2. W związku z ust. 1 ustala się:
 - 1) adaptację istniejących sieci i urządzeń;
 - 2) lokalizację nowych, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Rozdział 11

USTALENIA SZCZEGÓŁOWE DLA TERENÓW

§ 22

1. Ustala się przeznaczenie terenu pod teren obiektów produkcyjnych, składów i magazynów, oznaczony na rysunku planu symbolem **P**.
2. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, dopuszcza się:
 - 1) obiekty związane z produkcją, składowaniem i magazynowaniem;
 - 2) infrastrukturę techniczną.
3. Na terenach wymienionych w ust. 1 ustala się następujące zasady zagospodarowania i zabudowy terenu:
 - 1) minimalny wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej dla działki budowlanej 20%;
 - 2) maksymalny wskaźnik powierzchni zabudowy dla działki budowlanej 70%;
 - 3) minimalny wskaźnik intensywności zabudowy dla działki budowlanej 0,3;
 - 4) maksymalny wskaźnik intensywności zabudowy dla działki budowlanej 1,4;
 - 5) nieprzekraczalna linia zabudowy w odległości 22m od linii rozgraniczającej tereny, zgodnie z rysunkiem planu;
 - 6) minimalna wysokość zabudowy 3m;
 - 7) maksymalna wysokość zabudowy: dla budynków do 16m, dla pozostałych obiektów do 40m;
 - 8) ustala się minimalną powierzchnię nowo wydzielonych działek budowlanych zgodnie z ustaleniami § 9 ust. 2;
 - 9) obowiązek zaspokojenia potrzeb parkingowych w granicach terenu inwestycji według następujących wskaźników:
 - a) dla obiektów produkcyjnych 35 miejsc postojowych dla 100 zatrudnionych jednocześnie lub 25 miejsc postojowych na 1000 m² powierzchni użytkowej;
 - b) dla obiektów składów i magazynów 20 miejsc postojowych na 100 zatrudnionych jednocześnie lub 5 miejsc postojowych na 1000 m² powierzchni użytkowej;
 - 10) zachowuje się istniejące drogi wewnętrzne i dojazdy do działek niewyznaczone na rysunku planu liniami rozgraniczającymi, wraz z obiektami i urządzeniami im towarzyszącymi, w szczególności obiektami budowlanymi infrastruktury technicznej;
 - 11) dopuszcza się remonty i przebudowy istniejących dróg wewnętrznych i dojazdów do działek niewyznaczonych na rysunku planu liniami rozgraniczającymi, wraz z obiektami i urządzeniami im towarzyszącymi, w szczególności obiektami budowlanymi infrastruktury technicznej;

- 12) na terenie wymienionym w ust. 1 zakazuje się lokalizacji zakładów o zwiększonym ryzyku i zakładów o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej, określonych w przepisach odrębnych;
- 13) ustala się wartość stawki procentowej służącej naliczeniu jednorazowej opłaty związanej ze wzrostem wartości nieruchomości dla terenów określonych w ust. 1 w wysokości 20%.

§ 23

1. Ustala się przeznaczenie terenu pod teren obiektów produkcyjnych, składów i magazynów, teren zabudowy usługowej, oznaczony na rysunku planu symbolem **PU**.
2. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, dopuszcza się:
 - 1) obiekty związane z obsługą funkcji podstawowej, w tym obiekty handlowe o powierzchni sprzedaży do 2000m²;
 - 2) drogi wewnętrzne i parkingi;
 - 3) infrastrukturę techniczną;
 - 4) zieleni urządzoną.
3. Na terenach wymienionych w ust. 1 ustala się następujące zasady zagospodarowania i zabudowy terenu:
 - 1) minimalny wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej dla działki budowlanej 30%;
 - 2) maksymalny wskaźnik powierzchni zabudowy dla działki budowlanej 60%;
 - 3) minimalny wskaźnik intensywności zabudowy dla działki budowlanej 0,01;
 - 4) maksymalny wskaźnik intensywności zabudowy dla działki budowlanej 1,2;
 - 5) nieprzekraczalna linia zabudowy w odległości 16m od linii rozgraniczającej tereny, zgodnie z rysunkiem planu;
 - 6) minimalna wysokość zabudowy 3m;
 - 7) maksymalna wysokość zabudowy 16m;
 - 8) ustala się minimalną powierzchnię nowo wydzielonej działki budowlanej zgodnie z ustaleniami § 9 ust. 2;
 - 9) ustala się obowiązek zaspokojenia potrzeb parkingowych w granicach terenu inwestycji:
 - a) dla obiektów produkcyjnych 35 miejsc postojowych dla 100 zatrudnionych jednocześnie lub 25 miejsc postojowych na 1000 m² powierzchni użytkowej;
 - b) dla obiektów składów i magazynów 20 miejsc postojowych na 100 zatrudnionych jednocześnie lub 5 miejsc postojowych na 1000 m² powierzchni użytkowej;
 - c) dla terenu zabudowy usługowej 25 miejsc postojowych na 1000 m² powierzchni użytkowej.
4. Ustala się wartość stawki procentowej służącej naliczeniu jednorazowej opłaty związanej ze wzrostem wartości nieruchomości dla terenu, o którym mowa w ust. 1 w wysokości 20%.

§ 24

1. Ustala się przeznaczenie terenów pod drogę publiczną klasy głównej, oznaczoną na rysunku planu symbolem **KD-G**.
2. Teren, o którym mowa w ust. 1, stanowić będzie poszerzenie drogi publicznej klasy G-głównej o szerokości 25m, w liniach rozgraniczających.
3. Ustala się szerokość pasa przeznaczonego na poszerzenie drogi publicznej:
 - 1) od 0m do 4m, zgodnie z rysunkiem planu – załącznik nr 1 ,
 - 2) 4,5m, zgodnie z rysunkiem planu - załącznik nr 2.
4. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, dopuszcza się chodniki, ścieżki rowerowe, rowy odwadniające, urządzenia infrastruktury technicznej.
5. Ustala się wartość stawki procentowej służącej naliczeniu jednorazowej opłaty związanej ze wzrostem wartości nieruchomości dla terenów, o których mowa w ust. 1 w wysokości 1%.

Rozdział 12

USTALENIA DOTYCZĄCE SPOSOBU I TERMINU TYMCZASOWEGO ZAGOSPODAROWANIA, URZĄDZANIA I UŻYTKOWANIA TERENÓW

§ 25

Zakazuje się tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów za wyjątkiem:

- 1) wykorzystania zgodnego z dotychczasowym użytkowaniem;
- 2) zagospodarowania związanego z realizowaniem inwestycji budowlanych zgodnych z przeznaczeniem terenów w planie.

Rozdział 13

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

§ 26

Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta i Gminy Pilawa.

§ 27

Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego oraz publikacji na internetowej stronie Urzędu Miasta i Gminy Pilawa.

§ 28

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od daty jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego.

Przewodniczący
Rady Miejskiej w Pilawie

WOJEWODA MAZOWIECKI

LEX-I.4131.161.2016.JF

Warszawa, 23 lipca 2016 r.

Rada Miejska w Pilawie
al. Wyzwolenia 158
08 – 440 Pilawa

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XIX.116.2016 Rady Miejskiej w Pilawie z dnia 12 lipca 2016 r. „w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miejscowości Trąbki, gmina Pilawa dla działek oznaczonych w ewidencji gruntów i budynków nr 418/11, 418/16, 418/19, 418/21, 418/26, 232”, w części dotyczącej ustaleń:

- § 10 ust. 2 pkt 1 uchwały, w zakresie sformułowania: „(...) budowlanej (...);
- § 10 ust. 3 uchwały, w zakresie sformułowania: „(...) budowlanej (...);
- § 10 ust. 4 uchwały;
- § 22 ust. 3 pkt 8 uchwały;
- § 23 ust. 3 pkt 8 uchwały.

Uzasadnienie

Rada Miejska w Pilawie na sesji w dniu 12 lipca 2016 r., podjęła uchwałę Nr XIX.116.2016 „w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miejscowości Trąbki, gmina Pilawa dla działek oznaczonych w ewidencji gruntów i budynków nr 418/11, 418/16, 418/19, 418/21, 418/26, 232”.

Uchwałę tę podjęto na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2016 r. poz. 778 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o p.z.p.”.

Stosownie do zapisów art. 14 ust. 8 ustawy o p.z.p., miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jest aktem prawa miejscowego uchwalanym przez organ stanowiący gminy, tj. radę gminy. Artykuł 94 Konstytucji RP stanowi, iż organy samorządu terytorialnego oraz terenowe organy administracji rządowej, na podstawie i w granicach upoważnień zawartych

w ustawie, ustanawiają akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów, a zasady i tryb wydawania aktów prawa miejscowego określa ustawa. W przypadku aktów prawa miejscowego z zakresu planowania przestrzennego, tj. w odniesieniu do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, regulację zasad i trybu ich sporządzania określa ustawa o p.z.p.

Z dyspozycji art. 3 ust. 1 ustawy o p.z.p. wynika, że kształtowanie i prowadzenie polityki przestrzennej na terenie gminy, w tym uchwalanie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego należy do zadań własnych gminy. Biorąc pod uwagę powyższe oraz mając na uwadze dyspozycję art. 20 ust. 2 ustawy o p.z.p., kontrola organu nadzoru w tym przedmiocie nie dotyczy celowości czy słuszności dokonywanych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego rozstrzygnięć, lecz ogranicza się jedynie do badania zgodności z prawem podejmowanych uchwał, a zwłaszcza przestrzegania zasad planowania przestrzennego oraz, określonej ustawą, procedury planistycznej.

Zgodnie z treścią art. 28 ust. 1 ustawy o p.z.p., podstawę do stwierdzenia nieważności uchwały rady gminy w całości lub w części stanowi istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu jego sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie.

Zasady sporządzania aktu planistycznego dotyczą problematyki merytorycznej, która związana jest ze sporządzeniem aktu planistycznego, a więc jego zawartością (część tekstowa, graficzna). Zawartość aktu planistycznego określona została w art. 15 ustawy o p.z.p.

Z kolei tryb uchwalenia planu, określony w art. 17 ustawy o p.z.p., odnosi się do kolejno podejmowanych czynności planistycznych, określonych przepisami ustawy, gwarantujących możliwość udziału zainteresowanych podmiotów w procesie planowania (poprzez składanie wniosków i uwag) i pośrednio do kontroli legalności przyjmowanych rozwiązań w granicach uzyskiwanych opinii i uzgodnień.

Organ nadzoru zobowiązany jest do badania zgodności uchwały ze stanem prawnym obowiązującym w dacie podjęcia przez radę gminy uchwały i w przypadku stwierdzenia naruszenia prawa, do podjęcia interwencji, stosownej do posiadanych kompetencji w tym zakresie.

Należy zwrócić uwagę na fakt, że zakres przedmiotowy władztwa planistycznego gminy w ramach, którego ma ona możliwość wpływu na sposób wykonywania prawa własności, przez właścicieli i użytkowników terenów objętych ustaleniami planu miejscowego, nie jest nieograniczony i został szczegółowo określony w ustawie o p.z.p. poprzez wskazanie obowiązkowej i fakultatywnej (dopuszczalnej) treści planu miejscowego (art. 15 ust. 2 i 3) oraz w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164, poz. 1587), w szczególności zaś w jego ustaleniach zawartych w § 3, 4 i 7. Oznacza to, że nie każde rozstrzygnięcie związane swobodnie z przeznaczeniem, zagospodarowaniem i użytkowaniem terenu może być włączone do ustaleń planu, a jedynie takie, które mieści się ściśle w ramach tego, co ustawa określa ogólnie, jako ustalenie przeznaczenia terenu, rozmieszczenia inwestycji celu publicznego i określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu, a konkretnie wylicza w art. 15, natomiast ww. rozporządzenie doszczegóławia, jako nakazy, zakazy, dopuszczenia i ograniczenia w zagospodarowaniu terenów, określone w § 4 tego rozporządzenia.

Stosownie do dyspozycji art. 15 ust. 2 pkt 8 ustawy o p.z.p., w planie miejscowym określa się obowiązkowo „szczegółowe zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości objętych planem miejscowym”, przy czym przez czynności te należy rozumieć szczegółowo określoną, jednolitą procedurę „scalania i podziału nieruchomości”, o której mowa w Dziale III, Rozdz. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2015 r. poz. 1774 z późn. zm.).

Ponadto, zgodnie z § 4 pkt 8 rozporządzenia w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „ustalenia dotyczące szczegółowych zasad i warunków scalania i podziału nieruchomości powinny zawierać określenie parametrów działek uzyskiwanych w wyniku scalania i podziału nieruchomości, w szczególności minimalnych lub maksymalnych szerokości frontów działek, ich powierzchni oraz określenie kąta położenia granic działek w stosunku do pasa drogowego”.

Przypomnieć należy, iż procedura *scalania i podziału nieruchomości* oraz *podziału nieruchomości* stanowi dwie różne, odrębne procedury określone w ustawie o gospodarce nieruchomościami. Wskazuje na to już art. 1 ust. 1 ww. ustawy, który stanowi, iż „Ustawa określa zasady: (...) 2) podziału nieruchomości; 3) scalania i podziału nieruchomości”. Powyższe wynika również z redakcji samej ustawy. Otóż na Dział III ustawy o gospodarce nieruchomościami pn. „Wykonywanie, ograniczanie lub pozbawianie praw do nieruchomości”, składa się 7 rozdziałów, przy czym kluczowe, w przedmiotowej sprawie są pierwsze z nich, tj. Rozdział 1 pn. „Podziały nieruchomości” oraz Rozdział 2 pn. „Scalanie i podział nieruchomości”. Tak więc już z samej konstrukcji ustawy o gospodarce nieruchomościami oraz z redakcji przywołanego powyżej art. 1 ust. 1, wynika wprost, iż kwestia (procedura) dotycząca podziałów nieruchomości, nie jest tożsama z procedurą *scalania i podziału*. Tymczasem, zgodnie z:

- § 10 ust. 2 pkt 1 uchwały, w brzmieniu: „2. Ustala się następujące parametry nowych działek uzyskiwanych w wyniku scaleń i podziałów nieruchomości: 1) minimalna szerokość frontu działki budowlanej: (...)”;
- § 10 ust. 3 uchwały, w brzmieniu: „3. Plan ustala kąt położenia granicy działki budowlanej w stosunku do położenia pasa drogowego 90°, z dopuszczeniem odchylenia do 10%.”;
- § 10 ust. 4 uchwały, w brzmieniu: „4. Do lokalizacji urządzeń infrastruktury technicznej dopuszcza się wydzielenie działek budowlanych o parametrach innych niż ustalone w ust. 2.”.

Zwrócić należy uwagę na fakt, iż przepisy art. 15 ust. 2 i ust. 3 ustawy o p.z.p., w brzmieniu obowiązującym w dacie podjęcia uchwały, nie upoważniały rady gminy do określenia zasad i warunków podziałów nieruchomości, tylko do określenia zasad i warunków scalania i podziału nieruchomości, w przeciwieństwie do art. 10 ust. 1 pkt 7 nieobowiązującej już ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm.).

Organ nadzoru wskazuje, że warunki i zasady podziału nieruchomości ustala ustawa o gospodarce nieruchomościami, określając kryteria dopuszczające podział nieruchomości zarówno w przypadku, gdy dotyczy on nieruchomości położonych na obszarze, dla którego uchwalono plan miejscowy, jak i na obszarze, dla którego brak jest takiego planu (art. 93, art. 94, art. 95 ustawy jw.). Jako jedno z podstawowych kryteriów dopuszczających podział nieruchomości, ustawa wskazuje zgodność podziału z ustaleniami planu miejscowego (art. 93 ust. 1 ustawy jw.), **przy czym zgodność ta dotyczy zarówno przeznaczenia terenu, jak i możliwości zagospodarowania wydzielonych działek gruntu**. Natomiast sama ocena dopuszczalności podziału dokonywana jest przez właściwy organ (organ wykonawczy gminy) w postępowaniu administracyjnym (art. 96 ustawy o gospodarce nieruchomościami).

Zawierając regulacje odnoszące się do podziałów nieruchomości, rada naruszyła tym samym dyspozycję art. 15 ust. 2 i ust. 3 ustawy o p.z.p., wykraczając poza zakres delegacji ustawowej określającej przedmiot, który ustawodawca przekazał radzie do regulacji w ramach miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Wkroczyła również w sferę uprawnień ustawowo zastrzeżonych dla organu wykonawczego gminy, bowiem to wójt, burmistrz albo prezydent miasta po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego decyduje, czy podział jest dopuszczalny, czy też nie, a winno to wynikać z określonego planem przeznaczenia terenu oraz z możliwości

zrealizowania określonych planem warunków zabudowy i oceniane będzie w postępowaniu administracyjnym.

Podsumowując, należy stwierdzić, iż Rada Miejska w Pilawie, nie miała jakichkolwiek podstaw prawnych do zawierania ustaleń dotyczących wydzielenia działek budowlanych w odniesieniu do trybu scalenia i podziału, poza określeniem minimalnej powierzchni nowo wydzielonych działek budowlanych (art. 15 ust. 3 pkt 10 ustawy o p.z.p., dla procedur wszczętych od 21 października 2010 r.), które nie jest jednak tożsame z ustaleniem zasad i warunków scalania i podziału nieruchomości.

Wskazać również należy, iż z dyspozycji art. 15 ust. 2 pkt 8 ustawy o p.z.p. oraz § 4 pkt 8 rozporządzenia w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wynika, że organy gminy są uprawnione do określenia parametrów działek uzyskiwanych w wyniku scalania i podziału nieruchomości, tj. do określenia: minimalnej lub maksymalnej szerokości frontów działek, ich powierzchni, a także kąta ich położenia w stosunku do pasa drogowego. Tymczasem, z cytowanych powyżej ustaleń § 10 ust. 2 pkt 1 i ust. 3 uchwały, wynika, iż w ramach ustaleń zawartych w Rozdziale 7 pn. „Zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości”, znalazły się zapisy określające „minimalną szerokość frontu działki budowlanej” oraz „kąt położenia granicy działki budowlanej” w stosunku do położenia pasa drogowego, uzyskiwanej w wyniku scalania i podziału nieruchomości.

Należy zatem zwrócić uwagę na fakt, iż przepisy art. 15 ust. 2 pkt 8 ustawy o p.z.p. oraz § 4 pkt 8 rozporządzenia w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego **upoważniały Radę Miejską w Pilawie, w ramach szczegółowych zasad i warunków scalania i podziału nieruchomości, do określenia:**

- **powierzchni działki;**
- **minimalnej szerokości frontu działki;**
- **kąta położenia granic działek w stosunku do pasa drogowego.**

Stanowisko, w zakresie określenia zasad scalania i podziału nieruchomości objętych planem miejscowym, znajduje swoje odzwierciedlenie w judykaturze, w tym m.in. w orzeczeniach:

- Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 19 czerwca 2012 r., sygn. akt II OSK 814/12; cbosa
- Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 5 grudnia 2012 r., sygn. akt II OSK 2274/12; cbosa;
- Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 15 października 2013 r., sygn. akt IV SA/Wa 1515/13;
- Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 22 lipca 2014 r., sygn. akt IV SA/Wa 595/14;
- Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 27 marca 2013 r., sygn. akt IV SA/Wa 2673/12;
- Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 12 lutego 2014 r., sygn. akt IV SA/Wa 897/14.

W świetle art. 7 Konstytucji RP organy władzy publicznej działają w granicach i na podstawie prawa. Oznacza to, iż każde działanie organu władzy, w tym także Rady Miejskiej w Pilawie, musi mieć oparcie w obowiązującym prawie. W zakresie konieczności przestrzegania granic kompetencji ustawowej oraz działania na podstawie i w granicach prawa należy przyjąć, iż organ stanowiący, podejmując akty prawne (zarówno akty prawa miejscowego, jak i akty, które nie są zaliczane do tej kategorii aktów prawnych) w oparciu o normę ustawową, musi ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu. Odstąpienie od tej zasady narusza związek formalny i materialny pomiędzy aktem wykonawczym a ustawą, co z reguły stanowi istotne naruszenie prawa. Upoważnienie do wydawania przepisów wykonawczych odgrywa bowiem

podwójną rolę – formalną, tworząc podstawę kompetencyjną do wydawania aktów prawnych, oraz materialną, będącą gwarancją spójności systemu prawa oraz koherencji treściowej przepisów. Zarówno w doktrynie, jak również w orzecznictwie ugruntował się pogląd dotyczący dyrektyw wykładni norm o charakterze kompetencyjnym. Naczelną zasadą prawa administracyjnego jest zakaz domniemania kompetencji. Ponadto należy podkreślić, iż normy kompetencyjne powinny być interpretowane w sposób ścisły, literalny. Jednocześnie zakazuje się dokonywania wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych oraz wyprowadzania kompetencji w drodze analogii. Na szczególną uwagę zasługuje tu wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 28 czerwca 2000 r. (K25/99, OTK 2000/5/141): „*Stosując przy interpretacji art. 87 ust. 1 i art. 92 ust. 1 konstytucji, odnoszących się do źródeł prawa, takie zasady przyjęte w polskim systemie prawnym, jak: zakaz domniemywania kompetencji prawodawczych, zakaz wykładni rozszerzającej kompetencje prawodawcze oraz zasadę głoszącą, że wyznaczenie jakiegokolwiek organowi określonych zadań nie jest równoznaczne z udzieleniem mu kompetencji do stanowienia aktów normatywnych służących realizowaniu tych zadań, a także mając na względzie art. 7 konstytucji, należy przyjąć, że konstytucja zamyka system źródeł prawa powszechnie obowiązującego w sposób przedmiotowy – wymieniając wyczerpująco formy aktów normatywnych powszechnie obowiązujących, oraz podmiotowy – przez jednoznaczne wskazanie organów uprawnionych do wydawania takich aktów normatywnych*”.

W tej części uzasadnienia należy wskazać, iż zasady prawidłowej legislacji w orzecznictwie i doktrynie ujmują się jako formalny składnik zasad demokratycznego państwa prawnego i zaufania obywateli do państwa, o którym mowa w art. 2 Konstytucji RP. Zasada określoności prawa jest jedyną zasadą prawidłowej legislacji, która ma charakter absolutny, przy czym określoność przepisów prawa należy wiązać z ich „poprawnością”, „precyzyznością” i „jasnością”. Poprawność oznacza formułowanie przepisów prawnych zgodnie z prawidłami języka polskiego i zasadami logiki formalnej. Jasność przepisu wiąże się z jego zrozumiałością dla adresatów, w szczególności co do treści nakładanych obowiązków i przyznawanych uprawnień. Precyzyzność przepisów polega na jednoznaczności w ustaleniu ich znaczenia i wskazania skutków prawnych, w konkretności nakładanych obowiązków i przyznawanych praw, tak by ich treść była oczywista i pozwalająca na wyegzekwowanie. Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 30 października 2001 r. (K 33/00) stwierdził, że przepis tworzący prawa lub nakładający obowiązki winien być sformułowany w sposób pozwalający jednoznacznie ustalić, kto, kiedy i w jakiej sytuacji im podlega oraz powinien być na tyle precyzyjny, aby możliwa była jego jednolita wykładnia i stosowanie. Tymczasem, **ustalenia: § 22 ust. 3 pkt 8 oraz § 23 ust. 3 pkt 8 przedmiotowej uchwały, odsyłają do nieistniejącej jednostki redakcyjnej uchwalonego planu, tj. § 9 ust. 2.**

Ponadto, stosownie do dyspozycji § 143, w związku z § 142 ust. 2 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2016 r. poz. 283), przy konstruowaniu aktów prawa miejscowego znajdują zastosowanie, m.in. ustalenia Działu I, Rozdział 2 – 7, ww. załącznika do rozporządzenia. Zgodnie z wymienionymi zasadami każdy akt normatywny, w tym również akt prawa miejscowego, powinien zawierać właściwie oznaczone przepisy. Podstawową jednostką redakcyjną i systematyzacyjną uchwały jest paragraf. Paragrafy dzielą się na ustępy, ustępy na punkty, punkty na litery itd. Tymczasem kwestionowana uchwała pomimo, iż zawiera paragrafy, ustępy i punkty, to została opracowana niezgodnie z ww. wyżej zasadami techniki prawodawczej, z uwagi na brak jednostki redakcyjnej, tj. § 6 uchwalonego planu.

Powyższe stanowi zarówno o naruszeniu zasad sporządzania planu miejscowego, jak i o braku wewnętrznej komunikatywności aktu, co w konsekwencji oznacza konieczność stwierdzenia nieważności § 22 ust. 3 pkt 8 oraz § 23 ust. 3 pkt 8 uchwały. Organ nadzoru nie ma natomiast możliwości **redagowania uchwały, przy wydawaniu rozstrzygnięcia nadzorczego, w zakresie brakującego § 6.**

W kontekście powyższych naruszeń organ nadzoru wskazuje, że zgodnie z wymogiem art. 28 ust. 1 ustawy o p.z.p., istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, oraz istotne naruszenie trybu ich sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części. W przedmiotowej sprawie doszło do naruszenia, w sposób istotny, zasad sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, co oznacza konieczność stwierdzenia nieważności uchwały w części.

Istotność naruszenia zasad sporządzania planu miejscowego należy przy tym kwalifikować, jako bezwzględny wymóg spełnienia dyspozycji:

- art. 15 ust. 1 ustawy o p.z.p. w zakresie zgodności z przepisami odrębnymi;
- art. 15 ust. 2 pkt 8 ustawy o p.z.p., a także § 4 pkt 8 rozporządzenia w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w zakresie określenia parametrów działek w ramach procedury scalenia i podziału;
- art. 15 ustawy o p.z.p., a także art. 7 Konstytucji RP, w zakresie przestrzegania granic kompetencji;
- przepisów regulujących zasady techniki prawodawczej.

Organ nadzoru wskazuje, że naruszenia nieistotne to naruszenia drobne, mało znaczące, niedotyczące istoty zagadnienia. Za nieistotne naruszenie należy uznać takie, które jest mniej doniosłe w porównaniu z innymi przypadkami wadliwości, jak nieścisłość prawna czy też błąd, który nie ma wpływu na istotną treść aktu (wyrok WSA w Szczecinie z dnia 13 kwietnia 2006 r., sygn. akt II SA/Sz 1174/05, LEX nr 296073). Ustalenia, o których mowa w niniejszym rozstrzygnięciu, nadzorczym mają istotny wpływ na przyjęte rozwiązania przestrzenne, które byłyby inne, gdyby do powyższych naruszeń nie doszło.

Jednocześnie wskazać należy, że przy opracowywaniu aktów prawnych należy przestrzegać podstawowych zasad, z których najważniejsze to:

- akt prawny nie może zawierać postanowień wykraczających poza granice upoważnienia ustawowego, a także nie może wkraczać w sferę spraw zastrzeżonych do kompetencji innych organów;
- układ aktu powinien być przejrzysty;
- dla oznaczenia jednostkowych pojęć należy używać określeń stosowanych w obowiązującym ustawodawstwie;
- redakcja aktu prawnego powinna odpowiadać zasadom legislacji.

Wziąwszy powyższe pod uwagę organ nadzoru stwierdza nieważność uchwały Nr XIX.116.2016 Rady Miejskiej w Pilawie z dnia 12 lipca 2016 r. „w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miejscowości Trąbki, gmina Pilawa dla działek oznaczonych w ewidencji gruntów i budynków nr 418/11, 418/16, 418/19, 418/21, 418/26, 232”, w części dotyczącej ustaleń wskazanych w petitum niniejszego rozstrzygnięcia nadzorczego, co na mocy art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, skutkuje wstrzymaniem jej wykonania, w tym zakresie, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia.

Gminie, w świetle art. 98 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego, wnoszona za pośrednictwem organu, który skarżone orzeczenie wydał.

WOJEWODA MAZOWIECKI

Zdzisław Słojera